

SKINNVOTTEN

et eventyr fra Ukraina

UKRAINIEČIŲ PASAKA "PIRŠTINĖ"

Kartą gyveno senelis. Vieną šaltą žiemos dieną pasiėmė jis
šunį ir išėjo pasivaikščioti po mišką.

Det var en gang en gammel mann.

En kald vinterdag gikk han tur med hunden sin gjennom skogen.

litausk / norsk bokmål

Bevaikščiodamas senelis nejučia pametė vieną pirštinę ant sniego. Jis nepastebėjo, kad nebeturi vienos pirštinės ir nuėjo toliau.

Plutselig mistet den gamle mannen den ene votten sin i snøen.

Han gikk videre uten å merke at han hadde mistet votten.

litausk / norsk bokmål

Pavakarėje kur buvus kur nebuvus atbėga pelytė - tip, tip, tip. Ji tik
šmurkšt ir įlenda į pirštinę:

-Šiąnakt bus čia mano namai,- sucypsėjo pelytė.

Utpå ettermiddagen kom en mus pilende.

Den smatt inn i votten og pep:

- Dette skal være huset mitt i natt.

litauisk / norsk bokmål

Liuokt, liuokt, liuokt, netrukus atšokuoja varlytė ir klausia:

- Kas pirštineje gyvena?
- Aš, pelytė smailianosytė,- atsakė pelytė. O kas tu tokia?
- Aš, varlytė šoklytė. Priimk ir mane gyventi kartu.
- Ljšk į vidų - pakvietė pelytė.

Etter en stund kom det en liten frosk hoppende bort til votten. Frosken spurte:

- Hvem er det som bor i denne votten her?
- Pilemus Silkehår. Og hvem er du?
- Friskefrosk Langelår. Kan jeg få bo sammen med deg?
- Ja da, bare kom inn.

Hjem, kjære hjem

Saulei besileidžiant, pro šalį šokuoja kiškis - opa, opa, opapa. Tas stabteli prie pirštinės ir klausia:

- Kas pirštinėje gyvena?
- Pelytė smailianosytė ir varlytė šoklytė. - O tu kas toks?
- Aš - kiškis piškis. Priimkit ir mane gyventi kartu.
- Lįsk ir tu, - atsakė pelytė su varlyte.

Da sola holdt på å gå ned, kom det en hare hoppende.

Den stanset foran votten og spurte:

- Hvem er det som bor i denne votten her?
- Pilemus Silkehår og Friskefrosk Langelår, og hvem er du?
- Jeg er Haremann Hopsadans, får jeg lov å bo sammen med dere?
- Ja da, kom inn.

Hjem kjære hjem

Dabar gyvena jie jau trise. Pirštinėje darosi šilta. Vakarop bėga per mišką lapė, tapu tapu, tapu tapu. Sustoja lapė prie pirštinės ir klausia:

- Kas pirštinėje gyvena?
- Pelytė smailianosytė ir varlytė šoklytė ir kiškis piškis. O tu kas tokia?
- Aš - lapė snapė. Priimkit ir mane gyventi kartu.
- Lįsk, ir tu.

Nå var det tre dyr som bodde i votten, og det ble veldig varmt. Utpå kvelden kom en rev luskende.

Den stanset ved votten og spurte:

- Hvem er det som bor i denne votten her?
- Pilemus Silkehår og Friskefrosk Langelår og Haremann Hopsadans. Hvem er du?
- Jeg er Revemor Silkesvans. Kan jeg få bo sammen med dere?
- Ja da, bare kom inn.

litausk / norsk bokmål

Štai jau dabar keturiose gyvena pirštinėje ir spokso sau į miško pusę.

Staiga atbėga per sniegą vilkas - lapatai, lapatai. Vilkas stabteli prie pirštinės ir klausia:

- Kas čia gyvena?

- Pelytė smailianosytė,

varlytė šoklytė, kiškis piškis ir lapė snapė.

O tu kas toks?

- Aš - vilkas pilkas. Priimkit ir mane į vidų.

- Ljšk ir tu.

Vilkas šmurkšt, įlindo į pirštinę, ir gyvena jie jau penkiese.

Nå satt det fire dyr i votten og tittet ut i skogen. Plutselig kom en ulv labbene gjennom snøen. Ulven stanset ved votten og spurte:

- Hvem er det som bor her?

- Det er Pilemus Silkehår, Friskefrosk Langelår, Haremann Hopsadans og Revemor Silkesvans, men hvem er du?

- Jeg er Ulven Aldrimett. La meg få bo hos dere.

- Ja da, kom inn.

Ulven smøg seg inn i votten, og nå var de fem dyr der inne.

Hjem kjære hjem

Po kurio laiko atitrepsi per mišką šernas,
trip trip, trap trap. Tas stabteli ir klausia:

-Kas čia gyvena toje pirštinėje?

-Pelytė smailianosytė, varlytė šoklytė,
kiškis piškis, lapė snapė ir vilkas pilkas. O
tu kas toks?

-Aš – šernas knyslius, priimkit ir mane į
savo namelį.

-Lįsk ir tu jei nesi per storas.

-O, ne! Aš susiriesiu į mažą kamuoliuką.

-Na, lįsk ir tu!

Etter en stund kom det et villsvin tuslende forbi.

Det stanset og spurte:

- Hvem bor i denne votten?

- Pilemus Silkehår, Friskefrosk Langelår, Haremann
Hopsadans, Revemor Silkesvans og Ulven Aldrimett,
men hvem er du?

- Jeg er Villsvinet Trynebrett. Kan ikke jeg også få bo i
votten?

- Hvis du ikke er for tykk, så.

- Å nei da, jeg skal gjøre meg så liten jeg kan.

- Ja, kom bare inn.

Dabar jau šešiese pirštineje gyvena. Taip ankšta, kad vos pajudėti gali.

Tada tik trakšt šaka, ir meška atpédina per mišką šliumpu pumpu, šliumpu pumpu.

-Kas čia gyvena toje pirštineje? - suriaumojo meška.

-Pelytė smailianosytė, varlytė šoklytė, kiškis piškis, lapė snapė ir vilkas pilkas ir šernas knyslius. O tu kas tokia?

-Aš - meška lepeška, priimkit ir mane.

-Čia jau taip ankšta ir nebėra tau vietos.

-Kaipgi, kaipgi – pasispauskite truputį, atsiras ir man vietos.

Nå satt det seks dyr i votten, og det var veldig trangt, de kunne nesten ikke røre seg.

Da knakk det i en kvist, og så kom en bjørn labbene.

- Hvem bor i denne votten her? brummet bjørnen.

- Pilemus Silkehår, Friskefrosk Langelår, Haremann Hopsadans, Revemor Silkesvans, Ulven Aldrimett og Villsvinet Trynebrett, men hvem er du?

- Jeg er Bamsefar Labbdiger, kan jeg få bo sammen med dere?

- Vi kan ikke la deg komme inn, vi har ingen plass.

- Å jo da, trykk dere sammen, så går det nok.

Hjem, kjære hjem

Įsispraudė ir meška į pirštinę, kuri net plyšo per siūles. Dabar
net septyniесе jau gyveno.

Og så krøp bjørnen inn i votten, det knaket i alle sømmene, for nå var
det syv dyr som bodde der.

Hjem, kjære hjem

Tuo tarpu senelis apsižiūrėjo, kad nebeturi vienos pirštinės. Jis apsisuko ir sugrįžo vedinas šuneliu ieškoti pamestos pirštinės. Šuo bėgo pirmas ir pastebėjo, kad prištinė juda sniege, tarsi gyva.

I mellomtiden oppdaget den gamle mannen at han hadde mistet votten sin. Derfor gikk han og hunden tilbake for å lete etter den. Hunden løp foran, og fikk se votten som rørte seg i snøen, akkurat som om den var levende.

Šuo ėmė loti: «au, au, au!» Visi žvėrys išsigando ir pabėgo į mišką.

Da begynte hunden å bjeffe: «Voff, voff, voff.»

Alle dyrene sprang ut av votten og ble borte i skogen.

Hjem, kjeere hjem

litauisk / norsk bokmål

Senelis užsimovė pirštinę ir niekaip negalėjo suprasti, kodėl ji buvo tokia šilta viduje, nors taip ilgai ant sniego išgulėjo.

Den gamle mannen tok på seg votten sin, og han kunne ikke skjønne at den var så god og varm inni, når den hadde ligget i snøen så lenge.

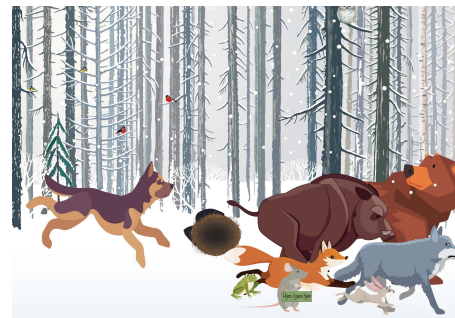
litauisk / norsk bokmål

Snip snap snute, štai ir baigta pasakutė.

Snipp snapp snute, eventyret er ute.

Eventyret «Skinsvotten» kommer fra Ukraina og er gjendiktet av Alf Prøysen.

Tekst og illustrasjoner: tilrettelagt og oversatt av
Nasjonalt senter for flerkulturell opplæring